

дава). Какво приказвашъ! То е най-големия грѣхъ!
Като умрѣ, ще го заровятъ надолѣ съ очитѣ.

Еремия.

(Шеговито). И на долѣ и на горѣ съ очитѣ —
все въ земята, Баба Спасо.

Баба-Спаса.

Какво приказвашъ, Еремия, ами кога засвири
трѣбата и всѣки ще трѣбва да излѣзе отъ гроба,
знаешъ ли какво е?

Еремия.

Какво?

Баба Спаса.

(Като клати глава). Какво ли? — Какво ли? —
Ехъ, (става). Да ида и запали кандилото, а то при
васъ човѣкъ само въ грѣхове влиза.

Еремия.

Тогасъ, Бабо Спасо, ако чичо е въ стаята си,
кажи му, че—

Баба Спаса.

(Отваря вратитѣ и като вижда че Инокентий е вънъ,
се връща). Той билъ тукъ. (Чува се гласа ѱ). Еремия
казва —

III.

Инокентий е блѣдъ, отслабналъ. Щомъ влиза
и сѣда.

Бистра.

Дѣдо, взе ли капкитѣ?

Инокентий.

Не съмъ още.

Бистра.

Ти не правишъ добръ. Тѣ трѣбва да ги взе-